

**Jubileusz 45-lecia
pracy artystycznej
ROMANA MACKIEWICZA**

REPERTUAR

1. D. F. E. Auber	<i>Fra Diavolo</i> *
2. H. Czyż	<i>Kynolog w rozterce</i> *
3. L. Delibes	<i>Lakmé</i> *
4. G. Donizetti	<i>Don Pasquale</i> *
	<i>Łucja z Lammermoor</i> *
5. Ch. W. Gluck	<i>Orfeusz i Eurydyka</i> *
6. F. V. Flotow	<i>Marta</i>
7. Ch. Gounod	<i>Faust</i>
8. R. Leoncavallo	<i>Pajace</i> *
9. P. Mascagni	<i>Rycerskość wieśniacza</i>
10. S. Moniuszko	<i>Halka</i> *
	<i>Straszny dwór</i> *
	<i>Verbum mobile</i>
	<i>Widma</i> *
11. W. A. Mozart	<i>Don Juan</i>
	<i>Così fan tutte</i> *
	<i>Urowadzenie z seraju</i> *
12. M. Musorgski	<i>Borys Godunow</i> *
13. J. Offenbach	<i>Opowieści Hoffmanna</i> *
14. G. Puccini	<i>Cyganeria</i>
	<i>Madama Butterfly</i> *
	<i>Tosca</i>
15. G. Rossini	<i>Cyrulik sewilski</i> *
16. J. Strauss	<i>Zemsta nietoperza</i>
17. G. Verdi	<i>Don Carlos</i> *
	<i>Moc przeznaczenia</i>
	<i>Otello</i>
	<i>Rigoletto</i> *
	<i>Traviata</i>
18. C. M. Weber	<i>Wolny strzelec</i>
19. W. Żeleński	<i>Konrad Wallenrod</i> *

BALETY

1. B. Asafiew	<i>Fontanna Bachczysaraju</i> *
2. L. Delibes	<i>Coppelia</i> *
3. P. Czajkowski	<i>Jezioreo łabędzie</i>
4. K. Kurpiński	<i>Wesele w Ojcowie</i> *
5. C. Pugni	<i>Esmeralda</i>
6. L. Różycki	<i>Pan Twardowski</i> *

* — kierownictwo muzyczne

W dniu dzisiejszym Roman Mackiewicz obchodzi jubileusz 45-lecia działalności artystycznej. Z własnego wyboru związał się z Krakowem i jego Operą, gdzie spędził najdłuższy okres swej pracy artystycznej.

Pochodzi ze Lwowa, tam kończył studia (dyrygenturę w Konserwatorium Lwowskim u Adama Sołtysa, muzykologię na Uniwersytecie Jana Kazimierza u Adolfa Chybińskiego). Pracę Artystyczną rozpoczął jako altowiolista Filharmonii Lwowskiej (1944 r.), później wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia (WOSPRiTV w Katowicach prowadzonej przez Witolda Rowickiego i Grzegorza Fitelberga.

Stałą działalność dyrygencką rozpoczął w Filharmonii Warszawskiej (1948) i kolejno w Filharmoniach: Łodzi (1949), Lublina (1950) i Bydgoszczy (1951—1956), gdzie przez dwa lata pełnił funkcję Kierownika Artystycznego. Do wybitniejszych osiągnięć tego okresu należą m.in. pierwsze po wojnie wykonanie w Bydgoszczy *IX Symfonii* L. van Beethovena (1952), *Requiem* W. A. Mozarta (1953) i *Magnificat* J. S. Bacha (1954). W realizacji koncertów symfonicznych współpracował z wybitnymi solistami m.in.:

- Pianiści: Jan Ekier, Zbigniew Drzewiecki, Halina Czerny-Stefańska, Barbara Hesse-Bukowska, Lidia Grychtolówna, Władysław Kędra, Regina Smendzianka, Henryk Sztompka, Zbigniew Szymonowicz, Bolesław Woytowicz, Imre Ungar (Węgry).
- Skrzypkowie: Grażyna Bacewiczówna, Irena Dubiska, Zdzisław Jahnke, Edward Statkiewicz, Eugenia Umińska, Wanda Wiłkomirska, Tadeusz Wroński.
- Śpiewacy: Ewa Bandrowska-Turska, Andrzej Hiolski, Bogdan Paprocki, Krystyna Szczepańska, Wanda Wermińska, Stefania Woytowicz.

Działalność dyrygenta operowego rozpoczął w Operze Warszawskiej (1956) za dyrekcji Waleriana Bierdiajewa, premierą baletu L. Różyckiego „Pan Twardowski”. Przy realizacji tego baletu współpracuje z tak wybitnymi tancerzami jak: Olga Sawicka, Witold Borkowski, Zbigniew Strzałkowski, Stanisław Szymański, Stefan Wenta.

W 1958 roku rozpoczyna pracę w Operze Krakowskiej, którą kontynuuje do dziś, równocześnie stale współpracując z Państwową Operą Śląską w Bytomiu (od 1961).

W prowadzonych przez niego przedstawieniach operowych poza krajowymi solistami występują liczni zagraniczni jak np.: Władimir Atlantow („Carmen”), Paweł Lisicjan („Traviata”), (Wspólnota Niepodległych Państw).

Teresa Żylis-Gara debiutowała pod jego dyrekcją w operach „Halka”, „Opowieści Hoffmanna”, „Madama Butterfly”. Również często występował Wiesław Ochman („Halka”, „Carmen”, „Tosca”, „Traviata”). W realizacjach muzyczno-inscenizacyjnych współpracuje z wybitnymi scenografami (Majewski, Skarżyński, Stopka, Wiśniak, Zachwatowicz) oraz reżyserami (Dąbrowski, Drabik, Fołtyń, Weit — dyrektor Opery w Lipsku).

W 1967 r. Henryk Czyż powierza mu prawykonanie swojej opery opartej na sztuce Mrożka „Kynolog w rozterce”.

W swym dorobku posiada szereg telewizyjnych nagrań pełnospektaklowych oper: „Don Juan”, „Madama Butterfly”, „Pajace”, „Rigoletto”, „Opowieści Hoffmanna”. Posiada również cały szereg nagrań, w tym archiwalnych, z WOSPRiTV w Katowicach i Krakowie. Dyrygował w Bułgarii, Czechosłowacji, na Węgrzech i we Włoszech.

Odrębnym nurtem działalności R. Mackiewicza jest praca z zespołami chóralnymi. Dziedziną tą zajmował się już od lat młodzieńczych. Działalność tę kontynuował również w latach okupacji prowadząc Chór Katedralny we Lwowie, oraz dyrygując na Koncertach konspiracyjnych z udziałem takich artystów jak: Bogusława Czosnowska, Bronisław Dąbrowski, Andrzej Hiolski, Władysław Malczewski.

Po wyzwoleniu dyrygował chórem „Echo” w Katowicach (1945—1948), następnie chórem „Harfa” w Warszawie, współpracując z wybitnym dyrygentem i kompozytorem Wacławem Lachmanem (1948—51 i 1956—58). Po przeniesieniu do Krakowa prowadził chór „Echo” (1959—63) a następnie jeden z najstarszych chórów w Krakowie „Lutnia Robotnicza” (1974—79) oraz do chwili obecnej Chór Katedralny na Wawelu.

Rozwija również działalność pedagogiczną w Państw. Liceum Muzycznym w Bydgoszczy (1952—56) i Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie (1970—75).

Polskie Wydawnictwo Muzyczne powierza mu szereg prac redakcyjnych i konsultacyjnych.

W uznaniu zasług na niwie artystycznej i społecznej został odznaczony Krzyżem Kawalerskim, Złotą Odznaką Miasta Krakowa oraz innymi odznaczeniami terenowymi.

Dyrekcja oraz zespół Opery i Operetki w Krakowie składa szanownemu Jubilatowi najserdeczniejsze życzenia dalszych osiągnięć w pracy artystycznej.

